

Radikale Venstres vegne give til kende, at de ligeledes kan tilslutte sig lovforslaget og aftalen.

Poul Fischer (DF):

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig lovforslag nr. L 60, hvorefter bloktilskuddet til Færøerne for 2002 fastsættes til 615,5 mio. kr. Dette er en ned-sættelse på 366,4 mio. kr. i forhold til bevillingen for 2001, da sagsområderne offentlig forsorg og skolevæsenet overgår til Færøernes hjemmestyre som særanliggender.

Dansk Folkeparti støtter opretholdelsen af rigsfællesskabet, men i takt med øget politisk selvstændighed aftrappes det danske bloktilskud. Lovforslaget er helt i tråd med vedtagelsen af den 9. maj 2001 i forbindelse med den seneste færødebat, hvori det bl.a. hedder:

»... regeringen er rede til enten at drøfte en egentlig selvstyreform inden for rigsfællesskabets rammer eller drøfte justeringer af den gældende hjemmestyrelov, der muliggør en gradvis overtagelse af yderligere sagsområder med samtidig overtagelse af det økonomiske ansvar.«

Dette er Dansk Folkeparti enig i.

I samme forbindelse blev det også vedtaget, at råstofaftalen fra 1992 ikke skulle genforhandles. Dansk Folkeparti mener imidlertid, at denne aftale burde revurderes. Så længe vi er i et rigsfællesskab, burde vi have et fælles ansvar for undergrunden med hensyn til både udgifter og indtægter. Fordelingen kan man altid diskutere, men bloktilskuddene burde ydes som betingede lån og modregnes i eventuelle senere indtægter fra undergrunden. Det burde være ret og rimeligt over for den danske befolkning – den samme befolkning, der i dagspressen kan læse, at der er værdier i størrelsesordenen 300 mia. kr. Et stort flertal i det tidligere Folketing har dog ikke ønsket råstofaftalen genforhandlet, og Dansk Folkeparti må konstatere, at det samme flertal findes i det nuværende Folketing.

Det færøske landsstyre har vedtaget forslaget om, at alle sagsområder skal være overdraget senest i 2012 med undtagelse af de områder, der varetages af Danmark i rigsfællesskabet. Den færøske økonomi har det godt nu efter en forfærdelig periode i 1980'erne og starten af 1990'erne, hvor færingerne havde en gæld på 8 mia. kr., og hvor 10 pct. af befolkningen fraflyttede. Derfor er det glædeligt, at landskassen i dag har et nettooverskud på 2 mia. kr., at der er fuld beskæftigelse, og at befolkningen er vendt tilbage.

Dansk Folkeparti støtter som sagt rigsfællesskabet, men respekterer også ønsket om en øget grad af selvstændighed, ligesom Dansk Folkeparti ikke vil modsætte sig en eventuel løsrivelse, selv om det ikke er vort ønske.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte lovforslaget ud fra den betragtning, at vi respekterer ønskerne fra Færøerne, det færøske folk og dets repræsentanter i Lagtingets, når de ønsker en større selvstændighed, og når de ønsker, at ting skal overgå fra at være fællesskabsforhold til at være færøske særforhold. Vi er også tilhængere af, at man fra det danske Folketings side respekterer det fuldt ud.

Kl. 19.35

Det siger sig selv, at i det omfang, der sker ændringer på dette område, må der også ske ændringer i den form og den størrelse, bloktilskuddet har.

Ud fra den betragtning, at vi har forstået, at det er noget, som Færøerne selv ønsker, er vi tilhængere af det, og hvis det viser sig, at Færøerne via Lagtinget ønsker yderligere ting overført til færøske særregler, er vi også tilhængere af, at man gør det. Det afgørende for os er, at man respekterer det færøske folks selvbestemmelsesret, også med hensyn til forholdet til Danmark og med hensyn til at øge sin selvstændighed.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Også Enhedslisten kan anbefale dette lovforslag til vedtagelse. Enhedslisten mener nemlig, ligesom SF gav udtryk for, at det er det færøske folk selv, der skal bestemme, i hvilken grad det ønsker tilknytning til Danmark, og det betyder selvfølgelig, at når det færøske hjemmestyre har vedtaget at gå ind for denne her aftale, vælger Enhedslisten at lægge stemmer til.

Torbjørn Jacobsen (TF):

Den danske filosof Voltaire sagde engang:

»Somme tider åbner historien ved et tilfælde en enestående sprække ind til fremtiden.«

Ved sådanne lejligheder har politikerne, der vil forandring, en enestående chance for at presse sig igennem, førend situationen låser sig fast på ny. Krisen på Færøerne blev et taktisk brændpunkt af denne slags, som en nu salig revolutionær ville have omtalt den.

Hjemmestyreløven blev en vanskabne for det færøske folk og ikke mindst for de færøske politikere. Uansvarligheden blomstrede, ideologierne faldt, og derved lå landskassen åben for al-